

Sygn. akt IV Ka 592/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki (spr.)
Sędziowie	SO Andrzej Grochmal SO Marek Poddębniak
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 r.

sprawy **P. B. (B.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Złotoryi

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 12 września 2012 r. sygn. akt II K 407/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary uzupełnia o art. 69 § 4 k.k.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 592/12

UZASADNIENIE

Oskarżony P. B. stanął pod zarzutem tego, że:

w dniu 28 czerwca 2012 r. w B. rejonu (...) województwa (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikami kolejnych badań I. 1,16 mg/l, II. 1,10 mg/l i III. 2,59 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi

o sygn. akt II K 726/10 z dnia 29 grudnia 2010 r. środka karnego w postaci zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi na okres 2 (dwóch) lat, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego
w stanie nietrzeźwym, kierował motorem marki K. o nr rej. (...)w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 12 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 407/12 Sąd Rejonowy w Złotoryi:

I. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesił na okres próby lat 3 (trzy),

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. B. grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka,

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i nie wymierzył mu opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze Prokurator Rejonowy w Złotoryi i stawiając zarzut obrazy prawa materialnego w postaci art. 69 § 4 k.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie podstawy prawnej orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis art. 69 § 4 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja co do zasady zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wypada jednak zauważyć, że skarżący błędnie nazwał stawiany przez siebie zarzut. Brak powołania w wyroku przepisu prawa materialnego, przy jednoczesnym zastosowaniu przez Sąd instytucji w przepisie tym uregulowanej, nie stanowi bowiem obrazy prawa materialnego, lecz obrazę prawa procesowego w postaci art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. Jest to tym bardziej oczywiste, gdy się zauważy, że w niniejszej sprawie Prokurator nie kwestionuje rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary, a jedynie fakt braku powołania art. 69 § 4 k.k. w podstawie prawnej tegoż rozstrzygnięcia.

Opisana wyżej sytuacja nie stała jednak na przeszkodzie do uwzględnienia apelacji, albowiem istotne jest nie to, jak Prokurator nazwał stawiany zarzut, lecz to, jakie uchybienia w rzeczywistości podniósł w środku odwoławczym.

Pewne wątpliwości budzi również prawidłowość wskazania w apelacji jej kierunku. Wprawdzie jest to zabieg o charakterze deklaratoryjnym, gdyż żaden przepis procedury nie wymaga nazwania wprost kierunku apelacji, ale skoro już tak się stało, to trudno zgodzić się ze skarżącym, że postawione przez niego zarzuty i wnioski zmierzają do wydania orzeczenia na niekorzyść oskarżonego. Z punktu widzenia interesów tego ostatniego fakt przywołania w wyroku przepisu art. 69 § 4 k.k. ma bowiem znaczenie obojętne. A oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, by środek odwoławczy pochodzący od oskarżyciela publicznego cechował się kierunkiem neutralnym w odniesieniu do praw i interesów oskarżonego.

Przechodząc już do istoty sprawy należy zgodzić się z apelującym, że w sytuacji gdy sąd decyduje się na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występku z art. 178 a § 4 k.k. i ustala, że

w sprawie zachodzą szczególne okoliczności przemawiające za takim właśnie rozstrzygnięciem, to powinien przywołać w treści wyroku także art. 69 § 4 k.k., który kwestię tę reguluje. Odmienna postawa Sądu Rejonowego stanowiła obrazę art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k, o czym była już mowa wcześniej. Naruszenie tego przepisu miało oczywiście wpływ na treść orzeczenia, albowiem pozbawiało go składnika, który winien się w nim znaleźć.

Mając na względzie powyższe sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary uzupełnił o art. 69 § 4 k.k., a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymał w mocy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k, kierując się względami słuszności.